Co je Montessori pedagogika?

 V průběhu prvních pěti let na základní škole CELKOVĚ vzdělávání spočívá **v poznávání, toleranci a rozvíjení individuálních a vývojových požadavků**
žáků. Má mít činnostní a také praktický ráz, má podněcovat žáky k celoživotnímu učení. Mělo by vést žáky nejen k samostatnosti, aktivitě ale i kooperaci. Zaměření na osobnost dítěte je základní filozofií Montessori pedagogiky. Využívá a rozvíjí se vnitřní motivace dítěte a jeho individuálních schopností.
Základní podstatou je předpoklad, že děti mají skutečný zájem a touhu poznat, naučit se a aplikovat nové vědomosti v praxi.
Rovněž sebepoznání je důležitou a cílovou složkou. Dítě je v tomto pojetí vedeno k samostatnosti, činorodé práci, svobodné volbě a zodpovědnosti za svou volbu a konání.
Pojetí této vzdělávací strategie je vytvořeno na principu svobody a možnosti výběru se zodpovědností.

Rozdíly mezi klasickou a Montessori výukou

- Každý den začíná společným setkáním na elipse (koberci), kde mají žáci možnost zlepšit svoji koncentraci chůzí po elipse a ve druhém dvojročí shrnutím, co bychom chtěli v daný den zvládnout,s čím potřebujeme pomoci, čím zpestřit pracovní povinnosti.

- Na rozdíl od klasického školního vzdělávání, kde všichni žáci najednou probírají stejnou látku, si děti v Montessori třídě samy volí oblast, kterou se budou zabývat, a to podle svých osobních plánů, které sleduje průvodce-učitelka. Podle požadavků prezentuje ukázku učiva, které si potřebuje žák osvojit, připomenout a procvičit nebo jen zopakovat. Je tak zcela běžné, že se žáci věnují ve stejném čase rozdílným oblastem.

- Děti pracují samostatně, ve dvojicích nebo ve skupině. Základním pravidlem je zvolenou práci dokončit.

- Každé dítě má svůj osobní plán zaměřený na získání určitých znalostí a dovedností. Má zodpovědnost za dodržení tohoto plánu. Pokud dítě některou z oblastí zanedbává, je na učiteli

dítě vhodně motivovat a nasměrovat.

- Žák se učí vlastním tempem. Nadané děti mají možnost postupovat rychleji a naopak děti s pomalým pracovním tempem mají více času na upevňování učiva.

- Výuka probíhá v blocích, mezi nimiž je dítěti umožněno se podle svých potřeb nasvačit. Ve třídě nezvoní.

- Jeden den v týdnu (podle možností) je vyhrazen na tvorbu projektů do Kosmické výchovy (oblasti z prvouky, přírodovědy,zeměpisu,dějepisu, fyziky,chemie...).

- Učitel k hodnocení nepoužívá známky, ale hodnotí děti slovně. Žák je tak mnohem lépe seznámen konkrétně s tím, jaké učivo zvládá dobře a co potřebuje více procvičovat.

- Nedochází ke srovnávání s ostatními spolužáky, ale pouze s jeho předchozím výkonem. Žáci jsou vedeni k sebehodnocení.

- V Montessori třídě se nepoužívají učebnice. Místo nich je k dispozici velké množství didaktických pomůcek. Děti tak při poznávání a učení zapojují všechny smysly, nejsou tedy pouze pasivními pozorovateli. Pomůcky jsou strukturovány od jednoduchých ke složitějším. Každá pomůcka je pojmenovaná a má ve třídě své stálé místo. Děti k nim mají volný přístup, snadno je mohou vyhledat a po práci uložit zpět. Od každého druhu pomůcky je k dispozici zpravidla jen jeden kus, proto se děti při práci postupně střídají a trénují tak i svoji trpělivost. Jelikož jsou Montessori pomůcky velmi drahé, jsou žáci důsledně vedeni k šetrnému zacházení.

- Děti jsou vedeny ke kritickému myšlení, zodpovědnosti, samostatnosti a vzájemné pomoci i respektu.

- Velký důraz je kladen na dodržování specifických pravidel.

- V Montessori třídách se dodržuje povinný obsah učiva. Děti při přestupu na 2. stupeň vzdělávání mají minimálně stejné vědomosti jako děti z klasických tříd, bývají soběstačnější, komunikativnější.